

FEDERALE POLITIERAAD

24 november 2006

Advies federale politieraad inzake opleiding

1. Algemeen

Een gedegen opleiding van en voor politiemensen is de basis voor een succesvolle politiewerking. Vastgesteld wordt dat er de laatste jaren heel wat inspanningen gedaan zijn om de kwaliteit van de opleidingen en de samenhang tussen de opleidingscentra te verbeteren. In het algemeen werden meerdere zaken verwezenlijkt. Aldus bestaat er een rekruteringsplan wel degelijk. Maar er blijven ook verbeteringen mogelijk en nodig.

Mede op basis van een rapport van directeur-generaal Duchatelet, rapport dat bijgevoegd wordt aan dit verslag, de discussie binnen de Federale politieraad, de bevindingen en inbreng van het Comité P en van de Algemene Inspectie, worden volgende bevindingen en aanbevelingen aan de Minister van Binnenlandse Zaken voorgelegd.

2. Aantal en spreiding opleidingscentra.

De Federale politieraad pleit voor een status-quo en dus behoud van de nu bestaande politie opleidingscentra. Dit principe staat inderdaad ingeschreven in de wet van 1998. Het artikel 142 bis verduidelijkt de verantwoordelijkheidspolen van de diverse vormingsinstanties. Het is niet nodig dit debat te heropenen. Een goede aansluiting kan aldus gerealiseerd worden met de politiezones en met de gemeentelijke en provinciale autoriteiten. De voorwaarde is wel dat er verder gestreefd wordt naar het handhaven van naar kwaliteitsvolle en evenwaardige opleidingen.

Het is in de huidige stand van zaken niet aangewezen dat de federale politie zou belast worden met het zelf inrichten van een opleiding "inspecteur" voor kandidaten leden van de federale politie zelf. Ook dringt een zekere rationalisering zich op en het is niet nodig en ook niet wenselijk dat ieder opleidingscentrum alle opleidingen verzekert, waarbij vooral gedacht wordt aan een overeengekomen spreiding en dus specialisatie op het gebied van gespecialiseerde opleidingen. Sommige functionele opleidingen (vb recherche) zullen gecentraliseerd blijven, maar een lijst van

dergelijke functionele opleidingen dient voorgelegd en dit in samenspraak met alle opleidingscentra. Decentralisering is geen en mag geen synoniem worden van onafhankelijkheid. De uitvoering van een actieplan ter verbetering van de vorming moet blijven bijdragen tot het bereiken van dit objectief. Er moet gestreefd worden naar harmonisering binnen de diversiteit.

De kwaliteit van de lesgevers moet permanent geoptimaliseerd worden en er moet vermeden worden om teveel in dezelfde visvijvers te blijven rekruteren. Alleszins moet het pedagogisch kwaliteitsniveau van de docenten verbeterd worden en de selectie moet strenger op basis van vast gestelde criteria gebeuren. Zij, ook externe en losse docenten, moeten voldoende doorleefd zijn van de COP-filosofie. Mogelijke oplossingen liggen in het verder uitbreiden van 58 door de federale politie ter beschikking gestelde lesgevers ook met leden van de lokale politie. Daarenboven is het aanbevolen om punctueel een beroep te doen op lokale lesgevers veeleer dan te zoeken naar permanente opleiders. Een combinatie van de twee mogelijkheden is nodig. Essentieel is de kwaliteit van de opleiding die een permanente zorg moet zijn. Een gezond evenwicht tussen lokale en federale opleiders moet worden gestimuleerd (eventueel op het statutaire vlak) waarbij de nadruk gelegd wordt op ervaring. Daar waar nodig moeten de opleiders geregulariseerd worden (pedagogische ervaring en bekwaamheid bevestigen of vaststellen via een brevet).

Een centrale coaching via de directie opleiding , zeker wat domeinen zoals community policing betreft, blijft aangewezen. De volledige opleiding moet trouwens doordrongen zijn door de filosofie van de community policing.

De core business van de opleidingscentra moet uiteraard het opleiden van politiemensen blijven, maar er is uiteraard ruimte voor "verwante opleidingen" (vb opleiding GAS ambtenaren, wettelijk voorziene opleidingen, zoals voor personeelsleden van veiligheidsfirma's)

3. Aard en kwaliteit opleiding

De kwaliteit van de opleiding moet permanent bewaakt en verbeterd worden. De opleidingen richten zich op de kerntaken van de politie. Er moet niet alleen aandacht besteed worden aan kennisoverdracht maar ook aan attitudevorming. Er is zeker nood aan het verbeteren van de opleiding betreffende de gerechtelijke taken, en meer bepaald wat het opstellen van de processen-verbaal betreft. Hierbij kan de federale politie zich akkoord verklaren met de door de OCO geformuleerde aanmerkingen :

- DGP aansporen om de vorming betreffende de "informatie" voort te zetten;
- De opleiding zou voor allen identiek moeten zijn;
- De aangepaste documentatie zou verstrekt moeten worden.

Er moet een initiatief genomen worden om de versnelde opleidingen van personeelsleden in functie kwantitatief en naar frequentie te beperken. Hun taak moet vooral zijn het personeel in functie te bevestigen in hun specialisatie, maar het aantal opleidingen mag niet schaden aan de kwaliteit. Alternatieve opleidingsmaatregelen zoals onderwijs op afstand dienen ontwikkeld te worden.

Wat de baremische opleidingen (die aanleiding geven tot de baremische inschalingen) betreft moeten bijkomende inspanningen gedaan worden om de doelstellingen, de verwachtingen bij korpsleiding en bij de deelnemers, en de algemene samenhang te verbeteren. Ook moeten initiatieven genomen worden om het inrichten van kenniscentra en van een interactief documentatiecentrum te organiseren.

De beheerscontracten zijn een ideaal middel om dit alles te bewerkstelligen. Zij zijn het middel bij uitstek om te stroomlijnen, te coördineren en efficiency en kwaliteit echt afdwingbaar te maken. Ze zouden de fricties, die toch regelmatig opduiken, tussen DPF en de schooldirecties helpen temperen. Deze beheerscontracten laten echter te lang op zich wachten en meer doortastendheid is zeker nodig.

Duidelijke pedagogische en didactische normen (en dit is meer dan lessenprogramma's) zijn er nog niet. Hetzelfde geldt voor infrastructuurnormen (naar analogie met de infrastructuurnormen voor de politiecommissariaten). Er moet absoluut een timing opgesteld worden voor de uitvoering van de bepalingen van art. 142ter WGP.

Gelet op haar bevoegdheden en op haar rechtstreekse afhankelijkheid van de Ministers zou algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie de opdracht kunnen krijgen om die fricties te onderzoeken en om deel te nemen aan de evaluatie (zie infra 8.).

Er wordt nog te weinig een gebruik gemaakt van de mogelijkheid om andere instellingen dan politiescholen bij de opleiding te betrekken of ten minste de voorwaarden hiervoor vast te leggen. (zie art. IV.II.26 van het statuut). DPF zou voor het begin van het volgende academiejaar een plan moeten voorleggen in samenhang met voorgestelde initiatieven en met bijhorend actieplan (door college van directeurs).

4. Capaciteit opleiding

Het bestaande recruiteringsplan moet worden opgevolgd. Hierbij moet niet alleen de verwachte personeelsnoden (instroom, uitstroom) in kaart gebracht worden, maar moet het plan ook toelaten om het bestaande deficit binnen redelijke termijnen op te vangen. Verwacht wordt – en dit wordt als minimum aanbevolen door de Federale Politieraad - dat op jaarbasis een regime van 1.200 nieuwe aspiranten moet gehaald worden, wat dus een probleem van selectie, vorming en rekrutering is. Een dergelijk plan moet door de overheid geconsolideerd worden en de nodige budgetten moeten ter beschikking gesteld worden.

5. Werkgroepen en overlegfora

Gemeenschappelijke normen, beheerscontracten en pedagogische inspecties dienen ingesteld te worden. Het College van de directeurs van de opleidingscentra is een goede formule om dit te realiseren.

Het beheer van dit scholennetwerk moet gebeuren door middel van moderne bureautica-tools zoals het systeem EPIS, het internet en het intranet.

De coördinatie moet gebeuren door een College van directeurs. De pluraliteit van culturen en talen moet gehandhaafd worden.

De Federale Politieraad vindt dat het inrichten van een onderwijsraad niet opportuun is ook het creëren van strategische comités moet beperkt worden tot het strikte noodzakelijke.

6. Na te streven synergie politie/justitie.

Er dient in samenwerking met de Hoge Raad van justitie en voor 1 januari 2007 een plan opgesteld om de interactie tussen de respectievelijke opleidingsinitiatieven (afstemmen en uitwisselen programma's, samenwerking lesgevers, uitwisselen deelnemers) op te stellen en voor te leggen.

Als nationale researcheschool vervult en zal DPER een scharnierrol vervullen in de ontwikkeling van deze synergie. Er zal moeten verduidelijkt worden wie daartoe het initiatief zal nemen, ofwel wij, ofwel de Hoge Raad van Justitie.

De korpschefs worden uitgenodigd om met de magistratuur af te stemmen ingeval van voorspelbare lange afwezigheid van researchemensen n.a.v. opleidingen.

7. Na te streven synergie politie/Binnenlandse Zaken.

Er vinden reeds opleidingsacties met de FOD Binnenlandse Zaken plaats. De provinciale scholen zullen verder blijven fungeren als oord van synergie met de partners van Binnenlandse Zaken.

8. Evaluatiemechanismen

Onverminderd de bevoegdheden van de Algemene Inspectie, dient een controlesysteem ter bewaking van de kwaliteit van de brochures, de lesgevers, de opleiding en de politiescholen zelf verder uitgebouwd door de directie opleiding. De Federale politieraad is van mening dat een algemeen examen type BAC niet aangewezen is.

DPF staat in voor het bewaken van de kwaliteit van de opleiding, met inbreng van externe know how vanuit de onderwijswereld. De verantwoordelijkheden die in het raam van de nieuwe structuur en werking van de federale politie met betrekking tot de opleidingen gegeven worden aan de commissaris-generaal van de federale politie zullen niet uit het oog worden verloren.

9. Slotbeschouwing

Het politieonderwijs blijft in de toekomst ook beroepsonderwijs, wat niet belet dat verder kan gezocht worden naar mogelijkheden voor het waarderen van de opleidingen in het raam van de Bologna-akkoorden.

Het lijkt ons aangewezen, om na goedkeuring van dit rapport door de bevoegde Ministers, opdracht te geven aan de Directeur generaal personeel van de federale politie om een planning voor te leggen ter realisatie van dit evaluatierapport.